

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/182/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213202178
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8213202178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČO: 26 429 705, ČR, zastúpeného Advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: U. O., bytom A. S. XX, o zaplatenie 372,- eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 22.6.2015 pod č. k. 4C/57/2013-71, jednohlasne takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, pokiaľ bol požadovaný zmenkový úrok nad 0,06 % denne, v tejto časti **r u š í** rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie **z a s t a v u j e**.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov vyššie označeným rozsudkom žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že tamojšiemu súdu bol doručený návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 372,- eur s príslušenstvom špecifikovaným v podanom návrhu. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že ako indosatár nadobudol všetky práva zo zmenky vystavenej žalovaným dňa 5.6.2009 na zmenkovú sumu 432,- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 3.10.2009.

Súd doručil návrh žalovanému návrh spolu s tlačivom C na vyjadrenie, pričom žalovaný sa k návrhu na príslušnom tlačive C nevyjadril a na pojednávaní dňa 22.6.2015 uviedol, že peniaze použil na kúpu oblečenia pre deti.

Súd sa vo veci oboznámil s obsahom zápisnice zo dňa 2.3.2015 v konaní 4C/71/2013, na ktorom vypočul zamestnanca spoločnosti Pohotovosť s.r.o., ktorý so žalovanou S. O. v danom konaní uzavrel dňa 12.2.2010 zmluvu o úvere. Zamestnanec pôvodného majiteľa zmenky spoločnosti POHOTOVOSŤ objasnil okolnosti uzatvárania úverových zmlúv, ktoré sú štandardného charakteru, s tým, že listiny, ktoré sú predkladané klientom, má dlžník možnosť prečítať, pričom v 80 % prípadov klienti sa opätovne vracajú za účelom poskytnutia ďalších úverov. Zamestnanec spoločnosti POHOTOVOSŤ ďalej uviedol, že obsah významu zmenky nepozná a klienti sa zväčša ani na to nepýtajú. Len v jednom prípade klient

odmietol podpísať zmenku a nedostal peniaze. Potvrdil, že každý, kto podpíše úver, podpíše ho prakticky automaticky. V podstate ide o rýchle peniaze, pričom klientov nezaujímajú zmluvné podmienky. Zväčša pracoval s jednoduchými ľuďmi.

Súd sa zároveň oboznámil s exekučným spisom sp. zn. 1Er/183/2010, kde POHOTOVOSŤ, s.r.o., ako oprávnený viedol exekúciu proti žalovanému ako povinnému na vymoženie pohľadávky podľa rozhodcovského rozsudku, ktorý sa týka zmenkového záväzku z tej istej zmenky, aká je predmetom sporu. Zmenka bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k úverovému vzťahu z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 5.6.2009, kde bol poskytnutý úver 250,- eur s príslušným poplatkom 170,- eur, pričom dlžník sa zaviazal veriteľovi zaplatiť všetko v 6-ich mesačných splátkach po 70,- eur počnúc dňom 28.6.2009. Pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť POHOTOVOSŤ indosoval zmenku na spoločnosť CD Consulting - terajšieho žalobcu.

Súd posudzoval úverový vzťah zabezpečený zmenkou podľa § 52 a násl. Obč. zákonníka ako vzťah spotrebiteľský. V § 53 ods. 1, 2 Obč. zákonníka sú definované neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré potom podľa § 53 ods. 5 sú neplatné. Samotný úverový vzťah bol uzavretý za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 4 ods. 3 rieši otázku poskytovania úveru bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy konštatoval, že úverová zmluva medzi spoločnosťou POHOTOVOSŤ a žalovaným ako dlžníkom je absolútne neplatná. Pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi z úradnej moci bol povinný k takémuto postupu z hľadiska Smernice Rady č. 93/13/EHS, ktorá sa týka nerovnovážneho postavenia spotrebiteľa voči predajcovi, pričom je nesporné, že uzavretie úverovej zmluvy bolo podmienené podpísaním zmenky. Zmluva, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 250,- eur, obsahuje poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 170,- eur, čo činí 68 % požičanej sumy. V súvislosti s takto stanoveným poplatkom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, s ktorým sa stotožňuje a z ktorého vyplýva, že zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Inak vymedzený poplatok, resp. neurčitý poplatok možno považovať za neprijateľnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Neprijateľnosť poplatkov konštatuje aj Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010, č.k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom uvedený súd konštatuje, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné. Ďalej prvostupňový súd konštatoval, že postúpením zmenky na žalobcu veriteľ a prvý majiteľ zmenky obchádzal účel zákona, právny úkon, ktorým tak učinil, je teda absolútne neplatný pre rozpor s ustanovením § 39 Obč. zákonníka. Dohoda o vyplnení zmenky je neplatná, rovnako ako celá úverová zmluva. Navyše zmenka nemala byť veriteľom prijatá v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Tu sa poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 43/2006, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.5.2008 sp. zn. 4 Obo 161/2007. Vzhľadom k tomu, že súd mal preukázanú absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere, súčasťou ktorej bola v bode 17 Dohoda o vyplnení zmenky z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, na základe takto neplatnej dohody nevzniklo právnenému predchodcovi právo bianco zmenku vyplniť, ako ani právo na základe zmenky požadovať plnenie vzťahujúce sa k uvedenému úverovému právnenému vzťahu. Vzhľadom na to, že toto právo nevzniklo právnenému predchodcovi žalobcu, nemohlo indosovaním ani prejsť na žalobcu. Navyše zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch výslovne limituje možnosť zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou s vyplnenou zmenkovou sumou, a to do výšky nesplatnej istiny a príslušenstva maximálne do výšky 30 % pôvodnej istiny. V zmysle predmetného zákonného ustanovenia teda veriteľ POHOTOVOSŤ, s.r.o., mohol v prípade platnosti tejto spotrebiteľskej zmluvy vyplniť zmenku najvyššou sumou 325,- eur (250,- eur plus 30 %). To, že vyplnil zmenkovú sumu na 432,- eur, znamená porušenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Zmenku takto vyplnenú veriteľ nesmel prijať a už vôbec ju nesmel postupovať ďalej.

Ďalej súd poukázal na to, že postup prvého majiteľa zmenky je v rozpore s § 17 zmenkového zákona č. 191/1950 Zb., pretože rubopísaním zmenky sa dlžníkovi znemožňuje podľa tohto ustanovenia novému majiteľovi zmenky vznášať kauzálne námietky. Pôvodný majiteľ zmenky indosoval zmenku na terajšieho žalobcu po tom, čo bol neúspešný v exekučnom konaní. Pôvodný majiteľ zmenky vyplnil zmenku v rozpore so zákonom č. 258/2001, kde navyše neexistovala ani platná dohoda o vyplnení zmenky. V konaní bolo preukázané, že prvý majiteľ zmenky a zároveň remitent vedome konal na škodu žalovaného ako dlžníka, pretože previedol na žalobcu zmenku následne na to, čo exekučný súd nepriznal prvému

majiteľovi zmenky plnenie, a exekučné konanie, vedené na základe exekučného titulu, ktorým bola tá istá zmenka, zastavil.

Napriek tomu, že žalovaný v konaní vyslovene nenamietal, že zmenka je neplatná, súd skúmal jej platnosť, pretože mal za to, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Uvedené opakovane skonštatoval Najvyšší súd SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 61/2012). Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov. Na túto vec sa vzťahuje viacero právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o zmenkách), pričom je nepochybné, že vzhľadom na rozsiahlosť a dynamickosť právnej úpravy spotrebiteľ nemôže dokonale poznať každý z vyššie uvedených zákonov. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. Účelom spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípadoch, keď môže dodávateľ zneužiť neinformovanosť spotrebiteľa tým, že do zmluvy zakomponuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch ex offo skúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade, že sú zmluvné podmienky neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa. V rozsudku Európskeho súdneho dvora sp.zn. C - 419/2011 zo 14. 03. 2013 (Česká sporiteľňa a.s. proti Geraldovi Feichterovi) samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia, napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie odporcu ako spotrebiteľa. K obdobnému záveru o prelomení zásady zmenky ako abstraktného cenného papiera vo vzťahu ku spotrebiteľovi došlo aj rozhodnutím Nemeckého najvyššieho súdu (BGH), 25. 2. 1965 - II. Zeitschrift für das gesamte Handelsrecht und Wirtschaftsrecht 191/62 Hamm, publikovaný v časopise Neue juristische Wochenschrift, 1965 str. 1125. Ak teda vo vyššie uvedenej veci ESD C- 419/11 skúmal súdny dvor EÚ, či ručiteľ zo zmenky môže byť spotrebiteľom, o to viac je odôvodnený záver o skúmaní postavenia spotrebiteľa pokiaľ ide o samotného dlžníka a v tej súvislosti posudzovať otázku prijateľnosti podmienok spotrebiteľských zmlúv.

Z uvedených dôvodov prvostupňový súd posúdil nárok žalobcu ako nedôvodný a preto jeho žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v konaní celkom neúspešný a preto mu súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal. V celom rozsahu úspešnému žalovanému rovnako náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým navrhol tento zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.). Prvostupňový súd síce opiera svoje rozhodnutie o znenie úverovej zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru k zmluve, avšak neuvádza, ktorá sporová strana listinné doklady v konaní predložila alebo či súd sám zabezpečil tieto doklady bez návrhu sporových strán. Žalobca, a podľa dostupných informácií ani žalovaný, nenavrhovali doplnenie dôkazov. Podľa ust. § 120 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdných účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezodôvodnil a na základe týchto skutočností má žalobca za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku a keďže táto spíňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie

nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplynúť zo samotného doterajšieho dokazovania. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd z vlastnej iniciatívy bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukazovalo jeho charakter ako spotrebiteľa. Uvedené správanie súdu je neprijateľné, v právnom štáte predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Za nesporné považoval to, že žalovaný so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. uzatvoril zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou a že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaný a ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili. Preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Prvostupňový súd ignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1839/2000, keď pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, pričom tento judikát je použiteľný na prejednávajúcu vec. Ohľadne argumentácie súdu k odklonu od všeobecnej teórie o povinnosti neskúmať kauzu zmenky a teda postupovať podľa zmenkového práva, na ktorý poukazuje súd prvého stupňa s ohľadom na nález Ústavného súdu ČR č. Pl.ÚS/16/12 a Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS/457/10, žalobca uviedol, že vo veci, ktorou sa zaoberal Ústavný súd ČR v konaní IV.ÚS/457/10, došlo zo strany žalovaného k obrane a tento vznesol námietku voči zmenkovému platobnému rozkazu. Pokiaľ súd dospel k záveru o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blankozmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov, v tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťa, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmienek.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V súvislosti s odvolacími námietkami považuje odvolací súd za dôležité poukázať na spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že:

1. pokiaľ za akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu

posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Odvolací súd ďalej v súvislosti s odvolacími námietkami uvádza, že všeobecný súd je i pri rešpekte k špecifickej, prísne formálnej povahe inštitútu zmenky a jeho historickým koreňom povinný vždy prihliadať aj k okolnostiam konkrétnej veci. V prípade spotrebiteľa nesmie prehliadať jeho špecifické záujmy a postavenie. Pri svojej rozhodovacej činnosti musí hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprimerane v neprospech niektorého z účastníkov v zmenkových vzťahoch. V súvislosti s vyššie uvedeným je treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená zmenka bola vystavená dňa 5.6.2009 na sumu 432,- eur, pričom v dolnom rohu je uvedené číslo zmluvy, a to XXXXXXX. Uvedené číslo je na zmluve o úvere uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., a žalovaným. Zmluva o úvere bola uzavretá 5.6.2009. Podľa nej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 250,- eur. V tom čase ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z uvedeného textu vyplýva, že zmenka bola vyplnená v rozpore s týmto ustanovením a preto sa žalobca nemohol domáhať plnenia z uvedenej zmenky.

Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve uvedenú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, tu odvolací súd uvádza, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť hlavne k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme dodávateľ ukryl dojednania, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ koná, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takýmto konaním nemožno priznať právnu ochranu. Fakticky je pritom zmluvná sloboda spotrebiteľa, pri určovaní ktoré dojednania budú uvedené v zmluve a ktoré vo všeobecných podmienkach, je len zdanlivá, lebo obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ a s ohľadom na nepomer vo vyjednávací sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľ ťažko môže domôcť zmeny predom pripravených zmluvných dojednaní. Doložka v zmluve uzavretej adhéznym spôsobom, ktorá odkazuje na podmienky uvedené mimo vlastný text zmluvy, je platná, len ak slabšia strana s doložkou a jej významom bola oboznámená alebo ak sa preukáže, že význam doložky musela poznať. Tieto podmienky v danom prípade, pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky, splnené neboli, a preto aj z toho hľadiska je treba považovať zakomponovanie dohody o vyplňovacom práve blankozmenky do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

V priebehu odvolacieho konania došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo strany žalobcu, keď žiadal zastaviť konanie v časti zmenkového úroku 0,19 % denne oproti pôvodne požadovanom 0,25 % denne, teda žiadal priznať len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplataenia zmenkového úroku nad 0,06 % denne, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie zastavil (§ 208 O.s.p.).

Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.